SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 3 | 1. FEBRUAR 1933 | 82. AARGANG

TEGNENE PAA PAGTENS FOLK.

Af Ældste *James E. Talmage*, af de Tolvs Raad.

Det, som specielt særprægede Israeliterne, var, at de tilbad en levende Gud, en personlig Gud, i hvis Billede de var skabt og dannet. Ingen anden Nation paa Jorden anerkendte den levende Gud. Det var et Tegn paa Pagtens Folk, Abrahams, Isaks og Jakobs Efterkommere. Et andet Tegn var dette, at de helligholdt hver syvende Dag som Herrens Sabbat. Og Herren havde sagt: »Dette skal være et Tegn mellem dig og Nationerne. De skal vide, at du er mit Folk, fordi du helligholder mine Sabbater.« Og det tredie Tegn, jeg nævner, er, at de betalte Tiende af alt, de ejede. Dette var de Ting, som særprægede Israel, hvorved alle Nationer skulde vide, at Israel var Herrens udvalgte Folk.

Nu, siger jeg, i hver eneste Husholdning bliver der givet levende Skrifter. Fortidens Historie er af Værdi, men de store Principper bliver gentaget, og de fundamentale Love bliver oprettet paany. Kristus kom for at opfylde og fuldkommengøre Mose Lov, og dog gentog han med sine egne Læber i Kodet hver eneste Befaling i de Ti Bud, idet han gav dem til den nye Husholdning. Han citerede Fortidens Profetier, idet han forbandt de tidligere Husholdninger med den, hvori han levede, og som han, paa en særlig Maade, stod som Overhoved for, ikke blot som Overhoved for alle Husholdninger, men i den Forstand, at han var der i Dødeligheden.

Hvor befinder vi os med Hensyn til disse Tegn? Tilbeder vi den sande og levende Gud, eller tilbeder vi paa en hedensk Maade Guder af Guld og Sølv, Jern og Træ, Messing, Diamanter eller andre af Rigdommens Afguder? Tilbeder vi vore Landejendomme og vort Kvæg? Hvem er vor Gud? Hvem tilbeder vi, ikke blot i Ord, men i Handling og opofrende Tjeneste? Jeg føler, at det er en Pligt, som paahviler dem, som staar som eders præsiderende Tjenere og eders Ledere, at gøre opmærksom paa Folkets Svagheder, saavel som deres gode Sider; og jeg siger, at vi kan ikke sige, at vi fuldt ud har disse Tegn, som skulde særpræge Pagtens Folk. Hvor tilbringer du dine Søndage? Betaler du din Tiende? Intet andet Folk paa Jordens Overflade har gjort sig bemærket paa en saadan Maade, og jeg tror, at intet andet Folk i fordums Tider nogensinde har gjort noget lignende, som de Sidste Dages Hellige gor, med Hensyn til Tiendebetaling. Men, stort set, er der omtrent 50 Procent af os, der betaler Tiende. Har vi den Vane, at vi venter med at betale vor Tiende, indtil Aaret er gaaet, og da giver en eller anden Slags Gave og kalder det Tiende? Leger vi paa denne Maade med Guds Ord og hans Lov? Jeg tvivler paa, at der er én Mand af 50, maaske ikke én af 100, som venter til Aaret er forbi med at betale sin Tiende, og som da virkelig betaler en Tiende. Medmindre han forer sine Boger med lige saa stor Nojagtighed, som en Bogholder i et stort Firma gor, véd han overhovedet ikke, hvor meget Tiende han skulde betale. Men Herren vilde, at I skulde betale Tiende, ligesom hans Folk i fordums Tid betalte Tiende, nemlig naar de selv havde modtaget deres Midler.

Jeg véd, at dette Folk er Herrens Folk, men vi opfylder ikke fuldt ud de Krav, som Herren stiller til os; og alt for mange Sidste Dages Hellige søger fremmede Guder, idet de hænger ved deres Kvæg og deres Afgrode, deres Automobiler og Verdens Rigdom og forsommer deres Pligter indenfor Kirken. Skont jeg ikke gerne vilde være en Profet, der forkynder Ulykke og Ødelæggelse, saa føler jeg dog, at jeg bør sige, at dersom de Sidste Dages Hellige ikke adlyder den Lov, som Gud har givet med Hensyn til Tienden, saa vil de faa mindre og mindre at betale Tiende af.

Lad os lofte Zions Banner, det Banner, som hævder den sande Tilbedelse af den levende Gud og Helligholdelse af Hviledagen, ikke en Dag for Dovenskab og Søvn og Uvirksomhed, men en Dag fuld af Virksomhed i Herrens Tjeneste. Dette har han fordret af os, og han har aldrig forandret dette Krav. Lad os ogsaa lofte det Banner, som hævder Betalingen af en hellig Tiende til Herren. Han vilde, at hans Folk skulde

betale Tiende, for at Landet kunde blive helliget til dem. Det er for vort Bedste, at Tiendeloven er blevet givet. Vi kan ikke gaa fremad i Kundskaben om Gud og de Ting, som henhører til Frelse i Guds Rige, medmindre vi udfører disse Pligter.

DEN DANSKE MISSION.

AFLØSNINGER.

Ældste Orville L. Larsen, som har virket i den Danske Mission i omtrent 25 Maaneder, de sidste 8 Maaneder som Missionssekretær og Præsident for Unge Mænds Forening i den Danske Mission, hvilke Opgaver han har udført paa den ypperligste Maade, er blevet hæderligt aflost fra sit Arbejde som Missionær med Tilladelse til at vende tilbage til sit Hjem i Pleasant Grove, Utah.

Ældste Francis Christiansen, som har virket som Missionær i den Danske Mission for en Tid af 28 Maaneder, er ogsaa blevet hæderligt aflost fra sit Arbejde som Missionær med Tilladelse til at rejse hjem.

Disse Brødre sejler med S.S. »Manhattan« fra Southampton Torsdag den 9. Februar. Vi vil gerne takke disse Brødre for deres pligtopfyldende Arbejde i Missionens Tjeneste, ønsker dem en behagelig Rejse hjem og nedbeder Herrens rige Velsignelse over dem i Fremtiden.

FORFLYTTELSER.

Ældste Phil M. Andersen er blevet forflyttet fra Aarhus til Aalborg, Ældste Eldon J. Hansen fra Odense til Aarhus, Ældste Floyd S. Petersen fra Esbjerg til København, Ældste Charles T. Hansen fra Aalborg til Kobenhavn, Ældste Orson B. West fra Aarhus til Odense, Ældste Leland M. Olsen og Søster Beulah F. Olsen fra Aarhus til Esbjerg, Ældste Richard L. Christensen fra Esbjerg til Aarhus og Ældste George O. Christensen fra Aalborg til Aarhus.

NYE DISTRIKTSPRÆSIDENTER.

Ældste Phil M. Andersen, som tidligere har virket som Distriktspræsident i Aarhus, er blevet beskikket til at virke som Distriktspræsident i Aalborg. Ældste Eldon J. Hansen, som tidligere har virket som Præsident over Odense Distrikt, er blevet beskikket til at virke som Præsident over Aarhus Distrikt. Ældste Orson B. West er blevet beskikket til at virke som Præsident over Odense Distrikt og Ældste Leland M. Ol-

sen er blevet beskikket til at virke som Præsident over Esbjerg Distrikt.

NY MISSIONSSEKRETÆR.

Ældste Floyd S. Petersen, som har virket som Præsident over Esbjerg Distrikt, er blevet beskikket til at virke som Missionssekretær for den Danske Mission.

NY PRÆSIDENT FOR HOVEDBESTYRELSEN FOR UNGE MÆNDS FORENING.

Ældste Ivan Madsen, som har virket som Missionær i den Danske Mission i to Aar, er blevet beskikket til at virke som Præsident for Unge Mænds Forening i den Danske Mission.

Vi vil gerne ønske alle disse Brødre til Lykke med deres nye Stillinger og beder, at Herren vil velsigne, inspirere og vejlede dem i deres Arbejde.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

MINDEDAGE.

80 AAR.

Ældste Niels Larsen, Medlem af Københavns Gren, fyldte 80 Aar Lørdag den 21. Januar 1933, og »Skandinaviens Stjerne« ønsker i den Anledning at sende sin hjerteligste Lykønskning til vor trofaste, gamle Broder.

Broder Larsen kan se tilbage paa et langt og arbejdsomt Liv. Han har oplevet mange Ting, og han har set mange Forandringer finde Sted, ikke mindst indenfor vor Kirke, hvoraf han nu har været et trofast Medlem i 39 Aar. Det er interessant at tale med med ham og høre ham fortælle om gamle Dage og om Forholdene indenfor Københavns Gren, som i det Ydre har gennemgaaet saa mange Forandringer, indtil vi nu sidder med en af Byens smukkeste og mest tidsmæssige Kirkebygninger.

Broder Larsen blev født i Veskylle, Herfølge Sogn paa Sjælland, den 21. Januar 1853, kun tre Aar efter, at Jesu Kristi Evangelium først var forkyndt i Danmark. Allerede da han var 5 Aar gammel, mistede han sin Moder og kom i Huset hos sin Faders Forældre. Da Faderen senere blev gift igen, kom han tilbage til ham. I Konfirmationsalderen kom han i Skomagerlære i Køge, hvor han boede i nogen Tid. Senere var han ogsaa paa Fyn og Falster og andre Steder, men den meste Tid har han dog tilbragt i København, hvor han har levet de sidste 50 Aar af sit Liv.

Da han var 33 Aar gammel, blev han gift med Søster Ida Camilla Frederikke Bølle, hvis Biografi vi bragte for kort Tid tilbage i Anledning af hendes 75 Aarsdag, og som i alle disse Aar har været en trofast og opofrende Hustru. Broder og Søster Larsen har haft fire Børn, hvoraf de tre er i Live. Den ældste er Holger M. Larsen, som for Tiden præsiderer over den Danske Mission. Desuden er der to Døtre, Mrs. Anna Jensen i Salt Lake City og Fru Carla Nielsen i København. Broder og Søster Larsen har 9 Børnebørn. I 1894 blev Broder Larsen døbt af Ældste Erik Christensen og fik Haandspaalæggelse af Ældste Charles Christensen. Broder Larsen ser med Glæde tilbage paa denne Tid og paa Aarene, som fulgte. Han fortæller, at der har været saa mange som 30 Missionærer i Københavns Distrikt og ikke mindre end 15 i Københavns By alene. Da Kirken havde sit Lokale i Korsgade, virkede Broder Larsen i fire Aar som Dørvagt, og i mange Aar har han trofast passet sine Pligter som Kredslærer. Men Broder Larsen er, trods sin høje Alder, en Mand, som følger med Tiden og glæder sig over de nye Ting og de Fremskridt, som Tiden bringer.

Det er en Glæde at besøge og tale med denne sympatiske, stilfærdige, gamle Broder og hans trofaste Hustru, og vi forlader dem med en Følelse af Berigelse og et Ønske om, at Herren rigelig vil velsigne disse to kære Søskende i deres Livsaften. *E. M. G.*

BEKENDTGØRELSE TIL SØNDAGSSKOLERNE.

Som det er alle bekendt, har Søndagsskolen haft Lektierne for de forskellige Klasser trykt i Stjernen. I Aar vil det samme finde Sted med Undtagelse af Lektierne for Senior- og Junior-Klasserne. I disse to Klasser har vi i Aar faaet Tilladelse af Præsident Widtsoe til at bruge en af de mest vidunderlige Bøger indenfor Kirken som Lektiekursus. Denne Bog er »Tros-Artiklerne« og er skrevet af Ældste James E. Talmage og er lige blevet oversat og trykt. Den indeholder en Forklaring over enhver af vore tretten Tros-Artikler, som vil hjælpe enhver Person til bedre at forstaa Evangeliet, som vi forkynder det til Verden. Denne Bog vil sikkert være meget interessant for alle og enhver og skulde hjælpe til at gøre vore Søndagsskoler bedre i Aar, end de nogensinde har været. Vi vil begynde med disse Lektier den første Søndag i Februar Maaned, og alle Forstandere vil faa nærmere Op-

lysninger i nær Fremtid. Forsøg at faa saa mange som muligt til at købe disse Bøger, saa at Klassens Medlemmer bedre kan følge med i Diskussionen. Den skal sælges for den billige Pris af Kr. 3,50.

Claude E. Bird,
Søndagsskolens Forstander for den Danske Mission.

PRÆSTEDØMMET

KREDSLÆRERNES LEKTIE FOR FEBRUAR.

Bed om Raad i alle Ting.

Grundtanken i dette vigtige Budskab er Siraks Ord: »Før du begynder, spørg først«. Satan er en Mester i at bedrage. Grænserne mellem godt og ondt, Løgn og Sandhed, falskt og rigtigt er ved hans Bestræbelser blevet udvisket i en saadan Grad, at kun én, der er ledet af en guddommelig Aand, kan fastsætte Forskellen. Et nyt Aar bringer nye Hændelser, nye Veje, nye Beslutninger. Den, som vil udføre sine Handlinger i Overensstemmelse med Guds Vilje, bør først spørge ham eller hans bemyndigede Tjenere om Raad. Profeterne gjorde det. Hvor meget mindre Grund har vi saa ikke til at tro, at det skal lykkes os gennem vor egen Visdom at træffe det rigtige. Herren har skænket os sine Tjenere. Han leder dem og staar i stadig Forbindelse med dem. Hvorfor spørger vi saa lidt? Mange vilde være bevaret fra et Fald, dersom de i Forvejen havde spurgt Herrens bemyndigede Tjenere om Raad. Hvilket Raad giver Bibelen os i denne Retning? Naar vi kommer i Tvivl, lad os gaa til ham, som siger: »Om nogen af eder fattes Visdom, han bede til Gud, som giver alle gerne og bebrejder ikke.«

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS FOR FEBRUAR.

Igen vi staar ved Herrens Bord,
Med Jesus, vor Forloser stor,
I Tro paa hans Forsoningsdød,
Der ene frelser os fra Nod.

KORLEKTIER FOR FEBRUAR.

Senior- og Juniorklassen:

Amos 3: 7: »Thi den Herre, Herre gør ikke noget, uden at han har aabenbaret sin Hemmelighed for sine Tjenere, Pro-

feterne. Løven har brølet, hvo skal ikke frygte? den Herre, Herre har talt; hvo skal ikke profetere?«

Børn over 10 Aar:

1. Mosebog 1: 3: »Og Gud sagde: Lad der blive Lys; og der blev Lys.«

FORSLAG TIL 2½ MINUTTERS EMNER.

Senior- og Juniorklassen:

1. Forklar Forskellen mellem Teologi og Religion.
2. Hvorfor er det nødvendigt at have Profeti og Aabenbaring?

Børn over 10 Aar:

1. Hvad er Bibelen, og hvorfra er den kommet?
2. Hvorfor bør vi studere det Gamle Testamente?
3. Hvorledes var Moses i Stand til at skrive 1. Mosebog, naar den dækker over Tidsperioder flere Hundrede Aar før hans Liv?
4. Hvad er den første store Lærdom, vi faar fra Beretningen om Adam?

Børn under 10 Aar:

1. Herren sender Regn.
2. Herren kalder Elisa.

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

5. Februar.

INDLEDNING.

Har du nogensinde spurgt dig selv, hvorfor du tænker, som du gør? Hvorfor du handler, som du gør? Eller hvorfor du er, hvad du er?

Har du nogensinde undret dig over, hvorfor du synes om enkelte Handlinger hos andre og ikke synes om andre Ting, som bliver gjort af andre?

Du siger, at du synes om dette, fordi det er ret. Du siger ogsaa, at du ikke synes om det andet, fordi det er forkert. Hvorfor er visse Ting rigtige og andre forkerte? Er det ikke interessant, at vi i det hele taget har Idéer angaaende, hvad der er rigtigt eller forkert? Undres du ikke undertiden over, hvem det var, som først tænkte paa, hvad der var ret eller forkert?

Der er saa mange: »Du skal«, »Du bør«, »Du maa« og »Du skal ikke« i vore Liv. Hvorledes fremkom alle disse? Din Fader siger: »Du burde«. Din Moder siger: »Du skulde«. Din Stat siger: »Du maa ikke«. Din Kirke siger: »Du skal ikke«.

Din Lærer siger: »Gør ikke«, og dine Venner siger — ja, vi vil ikke nævne, hvad dine Venner siger. Men kan du fortælle mig, hvorfor de gør alle disse Ting? Hvorfor skulde Halvparten af Menneskene anvende en meget stor Del af deres Tid med at fortælle andre Mennesker, hvad de skal gøre?

Du kan ikke besvare alle disse Spørgsmaal, men du véd, at Samfundet har meget bestemte Meninger angaaende en Persons Opførsel og hvad han gør. Det tog en Mand en lang Tid at blive, hvad han er i Dag. Det tog ham en lang Tid at opdage, hvad han regnede for godt og ondt. Det er interessant at studere, hvorledes det sociale og etiske Menneske udviklede sig. Vi skal studere lidt angaaende dette i det kommende Aar.

Det er ogsaa interessant at studere angaaende de forskellige Idéer, som er opstaaet hos Menneskene under de forskellige Forhold. For gennem dette Studium kommer man til saadanne Kundskabsgrene som Regering, Religion og Filosofi.

Vi har mange Optegnelser angaaende Menneskenes Tænkemaade i tidligere Dage. Vi skal studere en af disse Optegnelser. Og gennem dette Studium skal vi prøve at besvare nogle af de Spørgsmaal, som blev stillet ovenfor. Naar vi har afsluttet dette Aars Aarbejde, kan vi alle besvare lidt bedre, hvorfor vi er, hvad vi er, og hvorfor vi gør, hvad vi gør. Vi er alle Børn af Fortiden, og vi synes alle at være en Slags Bolig, hvor Fortiden bor, og hvorigennem den kæmper med Nutiden og stræber efter at føre Fortiden gennem Nutiden og ind i Fremtiden. Saaledes har vi nu udarbejdet en filosofisk Indledning til vort Studium af det Gamle Testamente.

Vi skal se, hvorledes Personerne i det Gamle Testamente havde Indflydelse paa vore Liv, og hvorledes de hjalp til at udvikle de Institutioner, hvorunder vi lever.

DET GAMLE TESTAMENTE.

Véd du, hvorledes Bibelen fik sit Navn? Det kommer fra det græske Ord »Biblia«, som er Flertalsordet af Ordet »Biblion«, som betyder »Bog«. Altsaa betyder Ordet »Bibel« »Bøger«. Hvorledes fik de hebraiske Bøger en græsk Titel? Det skete paa denne Maade: En Gang imellem Aarene 280 og 130 f. Kr., da det græske Sprog var det Sprog, som blev benyttet af de lærde, blev det Gamle Testamente oversat til det græske Sprog. Denne Oversættelse kaldtes »Septuaginten« og er den Oversættelse, som fremdeles benyttes af de græske Kirker i Dag. Det Gamle Testamente kaldtes »Bøgerne« paa græsk, fordi Hebræerne allerede i en lang Tid havde benyttet dette Udtryk, naar de talte om det »Hellige« eller »Guds

Bøger«, for Ordet »Hellig« betød simpelthen noget henhørende til Gud. Vi véd, at disse hellige Skrifter blev omtalt som »Bøgerne« af Hebræerne, fordi Profeten Daniel, som levede omkring Aar 500 eller 600 f. Kr., og hvis Bog senere blev tilføjet den hellige Skrift, benyttede dette Udtryk. (Se Daniel 9: 2.) Senere, da Bøgerne i det Nye Testamente af de kristne troende blev tillagt de hebraiske hellige Skrifter, blev alle Bøgerne fremdeles kaldet »Bøgerne«, eller som vi siger »Bibelen«.

Hebræerne kaldte ogsaa »Bøgerne« for »Pagtens Bøger« eller »Pagten«. En Pagt er et Løfte, saa »Bøgerne« blev omtalt som »Guds Løfter«. Det latinske Udtryk for Pagt er »Testament«, og de Kristne, som benyttede det latinske Sprog, benyttede Udtrykket »Det Gamle Testamente« til at betegne de hebraiske Skrifter og »Det Nye Testamente« for at betegne de kristne Skrifter. Saaledes betyder den hellige Bibel for os i Dag Guds Løfter, saaledes som de blev givet i de hebraiske og kristne Husholdniger.

Naar man hører en eller anden nævne Bibelen, saa véd alle, hvad det betyder. Der er ingen anden Bog i hele Verden, som er saa velkendt som Bibelen. Men fordi alle véd, hvad der menes med Ordet »Bibel«, saa er det ikke noget Tegn paa, at alle véd, hvad Bibelen er. Hvis du ikke tror dette, saa fortæl din Lærer akkurat, hvad Bibelen er. Det er svært, er det ikke? Alle kender en Mand, naar de ser en Mand, men det er meget faa, som virkelig kan fortælle os, hvad en Mand egentlig er.

I Dag tænker vi paa Bibelen som én Bog, fordi den bliver udgivet paa den Maade. Den er én Bog nu, fordi hver Del af den er blevet sammensat og gjort til én. Den er dog mange forskellige Bøger — skrevet paa forskellige Tider og omhandlende forskellige Folk og Ting. Det er fordi alle Bøger i Bibelen er meget gamle, at de synes som én Bog. Du véd, at dersom du kommer langt bort fra en Række adskilte Lys, som brænder sammen, saa vil de synes som ét Lys.

Dagene og Aarene, da de forskellige Hændelser i Bibelen fandt Sted, var ligesaa lange, som Dagene og Aarene er i Dag. Det er svært for os at forstaa, fordi Begivenheder eller Tider fra Fortiden synes at flyde sammen ligesom de fjerne Lys. Det synes at være en lang Tid siden George Washington levede, men det er bare 134 Aar. Da Moses underviste Israels Børn om Abraham, havde Abraham allerede været død i 600 eller 800 Aar. Abrahams Tid var ligesaa langt borte fra Mose Tid, som Korstogene er fra vor Tid. Og dog sammenblander vi Abraham og Moses, fordi vi læser om dem begge i den samme Bog. Dersom vi vil faa den rette Forstaaelse af Tiden,

maa vi prøve at tænke ind i Fremtiden. Det er let at tænke paa Abraham som én, der levede for 4000 Aar siden. Prøv nu at tænke paa en eller anden, som vil komme til at leve 4000 Aar fra nu.

Da næsten hele Bibelen blev skrevet en lang Tid efter, at de nedskrevne Begivenheder havde fundet Sted, er der to Ting, vi maa huske, naar vi læser nogen af dens Bøger. For det første er det selve Begivenheden. For det andet er det Beretningen om Begivenheden, saaledes som Forfatteren forstod og opfattede den. Naar jeg skriver eller forklarer, saa vil den Person, som hører mig, ikke faa et Billede af Begivenheden, men et Billede af den Maade, hvorpaa han tror, at jeg saa Begivenheden, idet den Person, som skrev om den, fortalte den. Det er Grunden til, at der er saa mange forskellige Meninger med Hensyn til Bibelen, og hvorfor det er nødvendigt at have inspirerede Lærere og Profeter, og den Hellige Aands direkte Vejledning, naar du læser den.

Vi skal ikke studere hele Bibelen dette Aar. Vi skal studere de fremtrædende Mænd og Kvinder i det Gamle Testamente. Det betyder, at vi skal studere angaaende Mænd og Kvinder, som levede for Tusinder af Aar tilbage. Hvad kan vi, som lever i denne Civilisationens og Fremskridtets Tidsalder, lære af Mænd og Kvinder, som ikke havde nogen Forstaaelse eller Kendskab til den moderne Verden? Vi skal først lære Karakter af dem. Dermed mener vi, at vi skal lære, hvorledes disse Mænd og Kvinder handlede imod hinanden, mod deres Venner, deres Fjender, deres Land og deres Gud. Vor moderne Verden er blevet gjort mulig, fordi Mænd og Kvinder har lært, hvorledes de skal samarbejde, hvorledes de skal bygge videre paa det, som andre paabegyndte, og hvorledes de skal erindre Fortiden. Disse Ting kan kaldes vor sociale og kulturelle Lov. Vi skal studere angaaende Mænd og Kvinder, som efterlod os de Idealer, som giver os de bedste Ting i vore Liv. Tror du ikke, det vil blive interessant at lære angaaende det første Ægteskab, Aarsagerne for det første Mord, Grundene til, at der blev opsendt Brændofre o. s. v.? Vi lærer ved at gøre. Naar vi gør noget, saa har vi let for at gøre Fejl. Den menneskelige Race har ogsaa lært Ting ved at udføre dem. Og den har ogsaa undertiden gjort Fejltagelser. I det Gamle Testamente har vi Beretning om Fejltagelser saa vel som Opnaaelser, en Beretning om daarlige Gerninger saavel som gode. Det er af denne Grund, at det Gamle Testamente er en saa stor Bog, og det er ogsaa derfor, vi vinder saa meget ved at læse det. Dersom det blot fortalte de gode Ting, vilde det ikke være sandt. Thi Livet er fuldt af onde og daarlige Ting saavel som af gode.

Spørgsmaal.

(Dersom du ikke kan besvare alle disse Spørgsmaal, sørg for, at din Lærer forklarer dem alle den Dag, Lektien bliver gennemgaaet.)

1. Hvad betyder Ordet »Bibel?«
2. Hvad er Betydningen af Ordet »Testamente«? Hvorfor siger vi »Det Gamle Testamente« og »Det Nye Testamente«?
3. Hvad er Betydningen af Ordene »Arv« og »Kultur«?
4. Læs i din Bibel og fortæl, hvad den siger om Moses', Adams, Jonas', Davids og Samuels Liv.
5. Hvor lang Tid var der imellem Abraham og Moses?
6. Hvorfor tror du, at vi skulde studere det Gamle Testamente? Nævn flere forskellige Grunde.

---

12. Februar.

DE STORE BEGYNDELSER.

Bøger maa skrives af en eller anden. Og det er rimeligt, at dette Spørgsmaal maa blive stillet: »Hvem skrev Bibelen«? Vor første Vanskelighed med at besvare dette Spørgsmaal kan lettes ved at sige, at Ordet »skrev« kan have mange forskellige Betydninger. Det bliver benyttet til alle saadanne Betydninger som »samle«, »kopiere«, »redigere«, »arrangere«, »optegne«, »oversætte«, »forklare«, »aabenbare«, »lære« og »tale«.

Hvis vi henvender os til to af de Kilder, som er tilgængelige for os i Dag, for at faa Svaret til et Spørgsmaal, saa vil vi modtage følgende: »Talmud«, som citerer en Kilde, som er ældre end den selv, siger: »Moses skrev sin egen Bog, og Afdelingen angaaende Balaam (IV. Mosebog 22: 2; 25: 9) og Job. Josva skrev sin egen Bog og de sidste 8 Vers af Mosebogerne. Samuel skrev sin egen Bog og Dommernes Bog og Ruths Bog. David skrev Salmernes Bog, hvori er indbefattet ti Ældsters Arbejde: Adam (139), Melkisedek (110), Abraham (89), Moses (90). — Jeremias skrev sin egen Bog, Kongernes Bog og Begrædelsernes Bog. Ezekias og de, som var med ham, skrev Esajas' Bog og Salomons Ordsprog. Den store Synagoges Mænd skrev Ezekiels, Daniels og Esthers Bøger. Ezra skrev sin egen Bog.

Vi maa nu forklare, hvad Talmud er. Det er en Samling af jødiske, borgerlige og kanoniske Love, som blev samlet mellem det andet og syvende Aarhundrede e. Kr.

Josefus, som levede i det første Aarhundrede efter Kr., og som skrev angaaende Jøderne, de jødiske Krige og Institutio-

(Fortsættes.)

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Holger M. Larsen	Eva M. Giertsen

I DAG ER HERRENS TID.

Den Kendsgerning, at vore Navne er indskrevne i Kirkens Bøger, er ingen Garanti for, at vi vil finde vor Plads i det celestiale Rige. Kun de, som lever værdige til at blive Medlemmer af dette Rige, vil finde Plads der.

Hvis der nogensinde har været en Tid, da vi skulde undersøge os selv for at finde ud, om vi er paa den rette Vej, og gøre de Ting, som Herren ønsker, at vi skal gøre, saa er det i Dag. Gud vil ikke spottes. Naar han har tilbudt os en Gave, naar han har anbragt en Velsignelse indenfor vor Rækkevidde, naar han har indbudt os til at tage Del i en Fest, og vi forsømmer det, saa kan vi være sikre paa, at vi vil lide den Straf, som vil komme til dem, der afslaar Herrens Velsigelser, naar de bliver tilbudte.

Dette er en god Tid for denne Kirkes Medlemmer til at være Eksempler for Verden, for de ydmyge iblandt os til at søge Herren, og for dem, som mangler Ydmyghed, til at udvikle den. Dette er blevet gjort meget klart for os, og det gør ingen Forskel, enten Menneskene var i Kirken eller udenfor. Det var Frelseren, som forkyndte, at »uden I bliver som Børn igen, skulle I ingenlunde se Guds Rige«.

Vi ønsker at se dette Rige, gør vi ikke? Vi ønsker alle at se og arve Guds Rige, og der er kun een Maade, hvorved vi kan komme i Besiddelse af denne kostelige Gave, og det er ved at holde alle de Befalinger, som vor Himmelske Fader har givet os. Han fremhæver ikke nogen bestemt Gruppe af sine Befalinger, men han lærer os, at vi maa holde alle hans Befalinger.

Jeg siger, at det er nødvendigt, at hele Israel, at hver eneste en af os i Dag vaagner op og ser os om for at se, om vi opfylder vore Pligter, og om vi forsømmer vore Privilegier, thi i Morgen kan det være for sent. I Dag er Herrens Tid. Lad os beskikke vort Hus. Lad os elske hinanden. Lad os opholde de Mænd, som Herren har sat til at præsidere over os. Lad os velsigne dem, ikke blot med vore Læber, men ved

paa enhver mulig Maade at være med til at bære den Byrde, som hviler saa tungt paa deres Skuldre. Lad os ære alle, som er sat til at præsidere over os. Bed for dem og velsign dem og hjælp dem. Lad os elske hinanden, saa at vor Himmelske Fader kan være i Stand til at velsigne os, og han vil velsigne os, dersom vi elsker hinanden og gør godt mod alle hans Børn.

George Albert Smith.

(Fortsat fra Side 59.)

ner for romerske Læsere, hjælper ogsaa til at besvare dette Spørgsmaal. Josefus var en Jode, men han blev en Ven af Kejser Vespasian, en romersk Borger. Han antog, at Bibelen var Værker af en ubrudt Række Profeter, fra Moses og ned til det fjerde Aarhundrede før Kr.. Josefus anerkender, hvad vi i Dag betragter som den inspirerede Teori angaaende Bibelens Oprindelse, for han antager, at disse første Profeter ved guddommelig Inspiration erholdt en Kundskab om de ældste Begivenheder, ligesom de kunde beskrive de Begivenheder, som fandt Sted i deres egen Tid nøjagtig paa samme Maade, som de fandt Sted. Josefus siger: »Vi er ikke (ligesom Grækere) i Besiddelse af en stor Mængde Bøger, som er i Modstrid med hinanden. Vi har kun 22, som indeholder alle Tiders Historie, Bøger, som vi var berettiget til at anse for paalidelige.« Disse 22 Bøger er det samme som de Bøger, der nu udgør det Gamle Testamente.

Dersom du vil tage din Bibel og henvende dig til den første Bog i den, saa vil du finde, at denne Bog kaldes »Første Mosebog«. Hvis Folk virkelig forstod denne Overskrift, saa vilde de forstaa Bogen bedre. Nogle Mennesker er blevet lært, at de skal vise saa stor Respekt for Bibelen, at de har undladt at lære at forstaa Bogen. Og dette er i særlig Grad Tilfældet med 1. Mosebog. De Sidste Dages Hellige har to meget bestemte Nøgler som Hjælp til en bedre Forstaaelse af Bogen. For det første er en Del af den atter blevet aabenbaret i denne moderne Tid til Profeten Joseph Smith, og denne Del findes nu i en af Bøgerne i »Den Kostelige Perle«. For det andet giver Joseph Smith os i den ottende Trosartikel Forklaring paa den rigtige Holdning, vi skal indtage, naar vi studerer Bibelen, idet han skriver: »Vi tror, at Bibelens Indhold er Guds Ord, for saa vidt som den er rigtig oversat.« Dette viser, at Joseph Smith paaskonnede den Maade, hvorpaa Stoffet i Første Mosebog er blevet bevaret gennem Tiderne og overgivet til os. Denne vidunderlige Bog er maaske den mest interessante Bog i hele Verden. Dersom den kunde fortælle sin egen Historie, vilde det blive en meget spændende og

interessant Historie. Vi har Nøglen til en Del af denne Historie i den Overskrift, som er omtalt ovenfor.

»Den Første Mosebog«, hvad betyder det? Det betyder, at Moses skrev Bogen, og det antages i Almindelighed, at de fleste af de Historier, som vi i Dag har i Første Mosebog, var kendt af Moses, og vi véd fra Den Kostelige Perle, at meget blev givet til Moses ved Aabenbaring. Hvad vi ønsker at sige er, at denne Bog fortæller om Ting, som skete, og Folk, som levede længe før Mose Tid. Og disse Historier blev fortalt og genfortalt mange Gange, før de blev nedskrevet. Vi véd fra anden Kilde, at 1. Mosebog fortæller os meget lidt om, hvad der skete i hele Verden i Løbet af det andet og tredie Tusinde Aar f. Kr. Vi véd ogsaa, at Fortællingerne forandres, idet de gaar fra Mund til Mund, saa der kan ikke være nogen Tvivl om, at mange forskellige Personers Idéer og Opfattelser er kommet ind i denne Bog, idet Beretningerne med Traditionen er gaaet fra den ene til den anden. Men disse Kendsgerninger gør paa ingen Maade Bogen mindre betydningsfuld, og de vækker endnu større Interesse for Bogen. De lærde har studeret den gennem Hundreder af Aar, og siden det 17. Aarhundrede, eller i over 250 Aar, er den blevet kritisk studeret, og hvert Ord af den er atter og atter blevet gransket og gennemgaaet. Mægtige Bøger er skrevet om den. Ingen Mand kan, uden Hensyn til hans Tro, kaldes virkelig oplyst og dannet, dersom han ikke kender 1. Mosebog.

Den Person, som omhyggeligt læser 1. Mosebog, vil først finde, at Jorden blev skabt i en bestemt Hensigt, at Menneskets Komme til Jorden var i Overensstemmelse med en Plan, og at Institutioner opstod, for at Menneskets Liv ogsaa kunde blive i Overensstemmelse med Hensigt. Og derpaa vil han se de første Menneskers Forklaring paa »Tilblivelsen« af de Ting, som alle Mennesker maatte lære at kende, saaledes som »Synd« og »Død«. Saaledes forsøger Bogen at forklare Kendsgerninger om Livet, og et stort Haab om at overvinde Synd og Død bliver fremsat for tænkende Personer. Dette viser Begyndelsen af Religion — en af de allervigtigste Institutioner. Kan du ikke se, hvilken vidunderlig Bog 1. Mosebog maa være? Jeg undres, om du kan opdage nogle af Hensigterne med denne gamle Bog, og hvorfor den har saa stor Betydning for Mennesket under Forstaaelsen af Evangeliets Plan. I den næste Lektie skal vi begynde at fortælle om nogle af de Ting, som vi kan finde i Bogen.

Spørgsmaal.

1. Hvad kaldes den første Bog i Bibelen?
2. Hvor mange Bøger er der i det Gamle Testamente?

3. Fortæl, hvorledes Beretningerne i 1. Mosebog blev bragt fra Person til Person i fordums Tid. Hvad er en Tradition?
4. Gentag den ottende Trosartikel.

---

19. Februar.

ADAM.

Før I læser følgende lille Beretning om Adam, skulde I læse 1. Mosebog 1: 26—28 og 1. Mosebog 2: 4—7.

Paulus fortæller os, at Adam ikke blev bedraget (1. Tim. 2: 14). De Sidste Dages Hellige hædrer Adam som et af de mest udvalgte af Guds Børn og en af dem, som var med til at udføre Guds Hensigter paa Jorden. Det er ikke alene Tilfældet, at Adam ikke blev bedraget, men han forstod, hvad det var, han gjorde, saa han kan omtales som den første Mand, der levede et Liv med en bestemt Hensigt. Før Adams Tid var alt Liv paa Jorden uden Hensigt. Med Adam var alt anderledes. Han vidste. Han forstod. Han kunde forstaa Aarsager og Hensigter. Han havde Kendskab til en Plan, og han anerkendte det Ansvar, som medfulgte denne Plan. Han levede i Harmoni med Planen. Han forstod Livets Hensigt og levede i Overensstemmelse med denne Hensigt. Adam var et »Menneske« i Ordets mest moderne Betydning. Han havde Kundskab og handlede i Overensstemmelse med denne Kundskab, og han vidste, hvad Resultatet af hans Handlinger vilde blive. Det er et Menneske i dets fulde, evangeliske Betydning. Adam var det første menneskelige Væsen, som anerkendte Teorien om et Liv med en Hensigt. Han underviste sine Børn om de Ting, han forstod, og siden hans Tid har Menneskene haft Kundskab og været sig denne Kundskab bevidst. Adams største Gave til Menneskeheden var, at han lagde en Hensigt i Livet.

Enhver Dreng og Pige, som er en Sidste Dages Hellig, og som har overværet Søndagsskolen regelmæssigt, kender Historien om Adam. Den er meget interessant. Hvis du aldrig havde hørt den før, vil du finde, at du vilde lytte til hver eneste lille Ting med stor Spænding og Interesse. Det er en af Verdens største Historier. Blandt alle Mennesker, som har hævet sig lidt over de Vildes Standpunkt, finder vi Beretninger, som forsøger at forklare Menneskets Begyndelse her paa Jorden, ligesom Fortællingen om Adam gør. Hvorfor forsøger Folk at forklare dette? Først fordi Menneskene begynder at tænke, saa snart som de i det hele taget bgynder at lægge Mærke til deres Omgivelser, og paa samme Tid begynder de at stille

Spørgsmaal. De bemærker for Eksempel, at et Menneske er anderledes end alle andre Skabninger. Hvad er Aarsagen til dette? Det er interessant at bemærke, at der er et Svar netop til dette Spørgsmaal i Beretningen om Adam, og dersom du læser den meget omhyggeligt, saa vil du finde det.

Hvorfor elsker Mænd og Kvinder hinanden og bliver gifte? Dette Spørgsmaal bliver godt besvaret i Beretningen om Adam. Hvorfor er Mænd og Kvinder blufærdige? Dette Spørgsmaal bliver ogsaa besvaret i den samme Fortælling. Fortællingen om Adam er altsaa mere end en Historie. Den er i Virkeligheden en lille Filosofi. Derved mener vi, at Beretningen om Adam giver Aarsagerne for den Tilstand, hvori Menneskene paa Jorden befinder sig i Dag. Den forklarer f. Eks., hvorfor Menneskene dør. Og den gør dette paa en glimrende Maade.

Men ikke alle Spørgsmaal om Livet paa Jorden bliver besvarede. I Beretningen finder vi kun Hovedpunkterne. Hvorfor og hvorledes alt fandt Sted, er ikke forklaret i det Gamle Testamente. Fra andre Kilder har vi lært mere, og eftersom Tiden gaar, vil vi lære endnu mere. Meget staar endnu tilbage at berette.

Det, som maaske er mest interessant med Hensyn til Fortællingen om Adam, er at saa mange Ting bliver taget som en Selvfølge. Og den mest interessante af alle disse Ting, som bliver taget som en Selvfølge, er den, som anerkender Guds Eksistens. Adam befinder sig først i et meget fortroligt Forhold til Gud. Guds Eksistens synes at være ligesaa naturlig for Adam, som vore Fædres Eksistens synes at være for os. Naar vi bliver ældre og læser mange Bøger, vil du forstaa, at Bibelen er anderledes end alle andre Bøger, fordi Bibelen altid tager Guds Eksistens som en Selvfølge. Hans Eksistens og Myndighed paa Jorden bliver aldrig betvivlet. Det er denne Anerkendelse af, at Guds Eksistens er en Kendsgerning, som gør det hebraiske Folk saa vidunderligt i Sammenligning med andre Folk. Det hebraiske Folk har ofte undladt at adlyde Guds Befalinger, men de har alligevel haft Bevidstheden om, at han eksisterede. Dette er deres store Bidrag til Verden. De fik denne urokkelige Overbevisning, fordi Gud aabenbarede sig til dem saa mange Gange. Og saaledes er den første og største Lærdom, vi modtager fra Beretningen om Adam, den Kendsgerning, at Gud er til. Det er den mest betydningsfulde Lærdom, som nogensinde er blevet forkyndt til Menneskene.

Unge Sidste Dages Hellige kan næppe forstaa, hvor betydningsfuldt dette er, for de Sidste Dages Hellige er det Folk i Verden i Dag, som har den mest faste og urokkelige Overbevisning om, at Gud er til.

Er det en Velsignelse at have denne Overbevisning? Lad os faa Lov at vise, hvilken stor Velsignelse det er, at vi kender til, at der er en Gud til. Kan du tænke dig, hvorledes dit Liv vilde være, dersom du slet ikke vidste noget om Gud? Tænk paa alle de Ting, du gør, og alle de Ting, du elsker, fordi du elsker Gud.

Kan du nu forstaa, hvorfor Bibelen er en saa betydningsfuld Bog? Fortællingen om Adam synes at være saa enkel, og den er enkel, men se, hvor meget den lærer os. For det første antager og anerkender den Guds Eksistens. For det andet viser den, at vore første Forældre maa have været ædle og store, fordi de var i Stand til at omgaas med Gud. For det tredie lærer den os om den lykkeligste af alle menneskelige Slægtskabsforbindelser — Kærlighed mellem Fader og Moder og deres Kærlighed til deres Børn. Det beviser, at Menneskets største Lykke kommer gennem Omgang med andre. For det fjerde beviser Fortællingen, at der er to store Magter i Verden, én, der er i Harmoni med det gode, og én, der er i Harmoni med det onde. Begge forsøger at overvinde den anden, og Historien beviser endvidere, at Mennesket maa lære, hvorledes det skal efterkomme Opfordringen om at gøre det gode og overkomme Fristelsen til at gøre det onde. Du og din Lærer kan finde mange andre Lærdomme, som kan uddrages af denne Lektie. Kender du nogen anden Fortælling, som har fortalt saa meget? Undrer du dig nu over, at vi kaldte den en af Verdens største Historier?

Beretningen om Adam i 1. Mosebog fortæller os ikke saa meget om Adam. Men selv om vi ikke vidste andet om ham end det, som findes i 1. Mosebog, saa vilde vi være berettiget til at komme til en saadan Slutning. Gud har fortalt os, at de mest udvalgte af hans aandelige Børn blev beskikket til at udføre betydningsfulde Ting under deres Liv her paa Jorden. Tænk paa den store Ære, som blev givet til Adam. Han var ikke alene den første Mand, men han var ogsaa den første Fader paa Jorden. Saaledes blev han den første Lærer. Han var den første, der fortalte Menneskene om Gud. Han var den første, som fortalte om de store Principper, som var henhørende til Menneskets Liv paa Jorden. Vi kan være sikre paa, at Gud til dette betydningsfulde Arbejde vilde vælge en Aand, som havde fortjent Retten til at komme, en virkelig Leder, en, som havde virkeligt Kendskab til denne Jord, som vidste, hvorledes den var opstaaet, og hvorfor den var dannet. Adam maa have været et af de mest udvalgte Aande-Børn. Derfor bliver han æret af tænkende Mennesker. Og en Dag, naar Jorden bliver et bedre Sted, vil Adam blive æret af alle som den store Fader for den menneskelige Familie.

Spørgsmaal.

1. Hvorledes udviste Adam og Eva Mod ved at komme til denne Jord?
2. I hvis Billede blev Adam skabt? (1. Mos. 1: 26.)
3. Hvad var den første Befaling, Gud gav til Adam? (1. Mos. 1: 28—31.)
4. Hvilke andre Befalinger blev der givet til Adam og Eva?
5. Hvad er den første, store Lærdom, vi faar fra Beretningen om Adam?
6. Fortæl Beretningen om Træet til Kundskab om godt og ondt.
7. Hvilket andet Træ var der i Haven?
8. Hvad menes der med Udtrykket »Et Liv med en Hensigt«?

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

5. Februar.

KORLEKTIE.

»Ser hen til mig med hver Tanke. Tvivler ikke, frygter ikke.« (Pagtens Bog 6: 36.)

OVERSIGT.

For Lærerinden: Hvad er den vigtigste Del af hvilken som helst Lektie?

Fremfor alt maa vi erindre, at vi underviser Børn, og at vi særligt stræber efter alt, som kan gøre Barnet bedre og lykkeligere. Vi kan maaske interessere Barnet. Det opfører sig maaske godt; men dersom vi ikke gennem Dagens Arbejde har været i Stand til at paavirke det saaledes, at det vil bære Frugt i dets Handlinger, Tanker, Ønsker og Følelser, saa har vi ikke opnaaet vor Hensigt.

De Søndage, som er givet os til en Oversigt, giver Lærerinden en glimrende Anledning til at opnaa dette. Gennem Spørgsmaal, som giver Barnet en Anledning til at tale, kan Lærerinden bedst prøve baade sig selv om Børnene. Men disse Spørgsmaal maa være omhyggeligt planlagt, idet man erindrer de Sandheder, som der har været undervist i gennem den sidste Maaned. Hvis Barnet har forstaaet disse Sandheder og gjort dem til en Del af sit Liv, saa vil det have et godt Bidrag at yde til disse Diskussioner i Klassen. Selve Kendsgerningerne i de Lektier, som er givet, er kun en Del af de Ting, som bør huskes. Hvis vi planlægger vor Oversigtssøndag med stor Omhu, saa kan den blive til stor Inspiration.

Find Eksempler fra Deres egne eller andres Erfaringer og

bring frem Vidnesbyrd, som understotter de Ting, De prøver at fæste i Barnets Erindring. Folgende Fortælling er et Eksempel paa den Sandhed, at »de, som elsker og stoler paa Gud, er berettigede til Himmelens Velsignelser«.

»En gammel Enke, som havde et kærligt Hjerte, boede i et fattigt, lille Hjem. Ofte gav denne gode Søster bort næsten alt, hvad hun havde. En Dag kom en fattig og syg Tigger til hendes Hjem. Han behovede Føde og en Seng at ligge i. Han bankede paa Kvindens Dør og fortalte hende sin Historie. Hun følte saadan Medlidenhed med ham, at hun straks gik og hentede sin Pung. I den havde hun 2 Kroner. Det var alt, hvad hun havde, og hun havde kun meget lidt Føde i sit Skab. Hvad vilde du have gjort? Hun betænkte sig ikke et Sekund, men lagde Pengene i Mandens Haand og sagde: »Tag disse, og maa Herren velsigne Dem.«

Efter at Manden var gaaet, kom en Nabo ind til hende og sagde: »Hvad vil De nu gore, siden De har givet alt, hvad De ejede, bort?« Den gamle Kvinde smilede klogt og sagde: »Stole paa Gud. Jeg véd, han vil sorge for mig.«

Havde hun ikke en vidunderlig Aand? To Dage senere, efter at Postmanden havde været der, fandt Naboen den gamle Kvinde siddende med Glædestaarer i sine Øjne og et aabent Brev i sit Skød. Hun holdt i sin Haand 40 Kroner, som hun havde faaet af en Ven, som hun ikke havde hørt fra i mange Maaneder. Hun sagde mildt: »Jeg vidste, at han vilde, og han har ogsaa gjort det.« Hvem mente hun?

Spørgsmaal.

1. Hvorfor gav den gamle Kvinde alle sine Penge til den stakkels Tigger?
2. Hvad sagde hendes Nabo? Tror du, han mente, at hun havde gjort Ret? Hvad mener du? Hvad vilde du have gjort, om det havde været dig?
3. Hvad plejede Jesus at gore, naar nogen bad ham om noget?
4. Hvad gor han i Dag, naar vi beder til ham, og dersom vi virkelig behover det, vi beder om?
5. Hvem var Elias? Kan du fortælle om en Gang, da han og de Folk, som boede i det samme Land, havde meget lidt at spise?
6. Hvorfor var Elias ikke bange for at sulte ihjel? Hvem tog Vare paa ham? Hvorfor?
7. Fortæl om den fattige Enke, som hjalp ham. Hvorfor? Vilde du have gjort det samme?
8. Hvilken Velsignelse fik den fattige Enke? Fik hun selv noget at spise? Hvad skete med hendes Son?

9. Hvad skete der paa Karmels Bjerg? Hvorledes kan vi se, at Elias havde stor Tro? Blev han skuffet i sin Tro? Tror du, Gud vil skuffe nogen af os i Dag? Naar vi har en saadan Fader i Himmelen, behøver vi da at være bange for noget som helst?

---

12. Februar.

KORLEKTIE.

»Ser hen til mig med hver Tanke. Tvivler ikke, frygter ikke.« (Pagtens Bog 6: 36.)

ELIAS BLIVER VELSIGNET OG TRØSTET.

Tekst: 1. Kong. 18: 41—46.

I vor Fortælling sidste Gang hørte vi om en stor Forsamling paa Karmels Bjerg. Elias havde bedt Kong Akab om at kalde hele Israel og alle Baals Profeter sammen. Til hvad Slags Gud bad Baals Præster? Til hvem bad Israels Børn? Hvad skulde Elias bede dem om at gøre? Hvorledes svarede Afguden Baal paa sine Præsters Bønner? Hvorledes besvarede Herren, Israels Gud, sin Tjener Elias' Bønner? Hvad gjorde Folket, da Ilden havde fortæret alt, som var paa Alteret? Og hvad sagde de?

Saa fortalte Elias Kong Akab, at han skulde gaa og spise og drikke, thi nu troede han, at Herren vilde sende Regn. Saa gik Kongen, medens Elias gik op paa Bjergets højeste Top. Her bøjede han sig og bad til Gud, at han vilde sende Regn, saa at Græs, Grøntsager og Frugt kunde vokse. Han bad sin Tjener at gaa til Søen for at se efter Skyer. Hans Tjener kom tilbage og sagde: »Der er ingen Sky.« Elias bød ham at gaa atter og atter. »Gaa syv Gange og se,« sagde han.

Og da han saa efter den syvende Gang, opdagede han en lille Sky, som kom op af Vandet.

Da sagde Elias til Kongen: »Tag din Vogn og kør hjem, for at ikke Regnen skal hindre dig.«

Før Kongen kunde naa til sin Vogn, var Himmelen sort af Skyer, og det begyndte at regne og storme. Og Herren velsignede Elias og gjorde ham saa stærk, at han løb foran Kongens Vogn hele Vejen, helt til han naaede Slottet.

Da Akab fortalte Jesabel om det, som havde fundet Sted, blev hun meget vred og sagde: »Elias maa ikke leve. Det skal jeg sørge for.«

Da Elias hørte, hvad Jesabel havde sagt, drog han en Dags Rejse ind i Ørkenen. Han satte sig ned under et Træ. Han var saa bedrøvet og modløs, at han bad om, at Gud maatte

tage ham hjem til Himmelen. Derpaa faldt han i Søvn. Medens han sov, sendte Gud en Engel fra Himmelen til at trøste og styrke ham. Engelen berørte ham ømt. Han bød ham at vaagne op og spise, for han var udslidt. Elias saa op, og der stod der en Kage og en Flaske Vand for ham. Derpaa lagde han sig ned til Hvile igen.

Nogen Tid senere kom Herrens Engel der for anden Gang. Han bød Elias vaagne op og spise, for han vilde behøve megen Styrke til sin nye Rejse. Elias stod op og gjorde, som der blev sagt. Maaltidet gav ham Kræfter under hans Rejse til Horeb, Herrens Bjerg.

Elias var en Mand, som holdt af Naturen og af Friluftslivet. Han syntes, at han kunde komme nærmere Gud, naar han knælede ned for at bede under de høje Træer og under den blaa Himmel. Nu var han meget bedrøvet. Han vidste, at Dronningen søgte efter ham for at dræbe ham. Han sagde til sig selv: »Jeg vil gaa til Herrens Bjerg. Der vil Herren sørge for mig, ligesom han gjorde ved Bækken Krit og hos Enken i Sarepta.« Og saa gik han derhen og boede i en Hule.

Her var det, at vor Himmelske Fader viste, hvor mægtig han er. Han viste ham ogsaa, at han er mild og kærlig.

Det gik saaledes til: En Dag var der en Stemme, der spurgte Elias: »Elias, hvad gør du her?« Og Elias svarede: »Jeg er bedrøvet, fordi dine Børn har forladt dig for at bede til andre Guder, og jeg er den eneste, som er tilbage. Og nu søger de at tage mit Liv.« Og Stemmen sagde: »Gaa og stig op paa Bjerget.« Her var det, at Herren skulde vise Elias, hvor stor og mægtig han er. Der begyndte at blæse en stor og mægtig Storm, som sønderrev Bjerge og Klipper. Derefter kom der et Jordskælv og en stor Ild. Og derpaa lød der en mild, stille Stemme. Da Elias hørte den, styrtede han tilbage til Hulens Aabning. Han maa have været bange, thi han tildækkede sit Ansigt med sin Kappe, idet han stod der. Og den milde Stemme sagde til ham: »Elias, hvad gør du her?« Og han sagde: »Jeg er bedrøvet, fordi dine Børn har forladt dig for at bede til andre Guder, og kun jeg er tilbage. Og de søger nu at tage mit Liv.« Da fortalte Herren Elias noget, som gjorde ham glad. Han fortalte ham, at Guds Aand fremdeles i det stille arbejdede paa Menneskenes Hjerter. Han fortalte ham ogsaa, at der endnu var syv Tusinde, som ikke havde bøjet Knæ for Baal. Vi kan tænke os, hvor lykkelig Elias blev, da han hørte dette. Og saa fortalte Herren ham, at han skulde gaa tilbage til sit Folk. Han fortalte ham, at der var mere Arbejde for ham at gøre. Næste Gang skal vi høre, hvad dette Arbejde var.

19. Februar.

KORLEKTIE.

Hebr. 13: 6: »Herren er min Hjælper, jeg vil ikke frygte; hvad kan et Menneske gøre mig?«

ELISAS KALDELSE.

Tekst: 1. Kong. 19: 19—21.

Efter at Hungernøden var forbi, og der atter var kommet Regn til de tørstige Marker og Enge, gik Guds Profet, Elias, bort. Han gik op paa et Bjerg, hvor der ikke var nogen Mennesker. Han var bedrøvet, fordi saa mange af Guds Folk bad til Afguden Baal. Undertiden undrede han sig over, om det var hans Skyld, at disse Mennesker ikke bad til vor Himmelske Fader. Han var saa bedrøvet, og han bad saa oprigtigt, at Gud gjorde noget specielt for at trøste ham. Han lod der komme en voldsom Storm, et Jordskælv og en mægtig Ild. Alle disse Ting gjorde han for at vise Elias, hvor stærk Herren er. Derpaa talte han til Elias med en mild, stille Stemme. Han hjalp Elias til at se, at denne Stemme kunde hviske trøstende Ord til Folk, som gør, hvad der er ret, uden Hensyn til hvor de er. Han fortalte Elias, at han skulde være ved godt Mod, og at syv Tusinde Mennesker endnu bad til ham. Hvorledes tror du, Elias følte nu?

Derpaa sagde han til ham: »Gaa, vend tilbage ad din Vej gennem Ørkenen til Damaskus, og du skal gaa ind og salve Hasael til Konge over Syrien, og du skal salve Elisa, Safats Søn fra Abel-Mehola, til Profet i dit Sted.« Vi kan tænke os, hvor lykkelig Elias blev over at høre, at en ny Konge skulde komme i Stedet for den onde Akab, og han var ogsaa lykkelig over at høre, at han skulde faa en Profet som sin Ledsager. Og derfor forlod han Bjerget og gik for at finde Elisa.

En Dag var Elisa ude i sin Faders Mark og pløjede. Det var en varm Efteraarsdag. Alle de andre Landmænd var ogsaa ude og pløjede for at gøre Jorden rede til, at Hveden kunde blive saaet. Elisa var mere end en Landmand. Han var en Mand, som havde studeret meget. Han elskede Herren og hans Profeter. Hans Hjerte brændte i ham, naar han tænkte paa, hvorledes den onde Jesabel havde overtalt Kong Akab til at bygge et Tempel for Afguden Baal.

Denne Dag, medens Mændene var ude og pløjede, kom Elias forbi. Alle Mennesker kendte denne frygtløse Guds Mand med hans Faareskinds-Kappe og hans lange, sorte Haar, som faldt ned over hans Skuldre. Da han saa Elisa, kom han over til ham. Elisa undrede sig over, hvad han ønskede. Elias tog sin Faareskindskappe af og lagde den over Elisas Skuldre.

Han fortalte ham i Guds Navn, at han skulde blive en Profet, og at han skulde følge ham. Idet han atter tog Kappen af, vendte Elias sig om og forlod Stedet ligesaa stille, som han var kommet. Alt var sket saa hurtigt, at det havde overrasket Elisa. Han stod stille for et Øjeblik. Derpaa forlod han sin Plov og løb efter Elias og raabte: »Jeg beder dig, lad mig gaa hen og kysse min Fader og Moder, og derefter vil jeg følge dig.«

»Gaa tilbage igen. Hvad har jeg gjort til dig?« var det underlige Svar, som han modtog. Men dette betød: »Selvfølgelig, du skal tage Tid til at sige Farvel til din Fader og Moder.«

Da Elisa gik hjem den Aften, gik han hjem som en forandret Mand. Han havde følt Berøringen af Elias' Kappe, og Profetens Ild brændte i hans Hjerte. Landmanden var blevet forvandlet til en Guds Profet. Han vidste, at han maatte tage op sin Stav og sin Kappe og gaa fra Hjem til Hjem og fortælle Folket om Herren.

Han kaldte sine Venner sammen. Han fortalte dem, at hans Liv var forvandlet. Han sagde, at han ikke behøvede sine Okser mere. Derfor tændte han en Ild, brændte Oksernes Aag, slagtede og stegte Okserne og holdt en Fest for sine Venner. Det var den Skik, som Folket havde i den Tid, naar noget stort fandt Sted, eller naar en Mand skulde forlade sit Hjem eller sin Landsby. Folket sad rundt om Ilden og spiste stegt Oksekød, nybagt Brød, Meloner, Druer og Figner.

Meget tidligt næste Morgen kyssede Elisa sin Fader og sin Moder Farvel og gik efter Elias. For Gud havde kaldet ham bort fra Ploven. Han skulde nu være Guds Tjener, saa længe han levede.

DET NYE AAR — PRØV IGEN.

Kernen ved Nytaars Dag er — prøv igen. Derfor er det, den kommer tilbage en Gang hvert Aar. Derfor er det, vi hænger en ny Kalender paa Væggen og lægger en ny Dagbog paa Skrivebordet. Afmærkningen af Tiden har sin specielle Betydning.

Ethvert Klokkeslag siger, at en ny Time er gaaet, en ny Time er min, og den kan blive bedre end den sidste. I ethvert Tilfælde, hvad vi end maa gøre, saa er der blot en Time ad Gangen.

Enhver Dag er et nyt Liv. Enhver Aften er en Dommedag. Enhver Morgen er en Opstandelse. Det er kun en Dag, det gælder, og det er ikke saa meget.

Det forbigangne Aar er gaaet. Det er dødt. Vi lever. Fortiden er Guds. Fremtiden er vor.

Alle vore Fejltrin, Ydmygelser, Daarskaber, Sorger og Saar, alt hvad der har gjort Livet tungt at leve, alt, alt er forbigangent, opslugt i det store, sorte Hul, som vi kalder Fortiden, og hvor alle Fortidens Helte og Kæmpeskikkelser ligger begravet.

Lad os paa Nytaars Dag tage vore »Morgen-Ansigter« paa. Lad os begynde igen med alle Ting nye.

Kom! Ingen flere Taarer og Beklagelser. Tag din Hat, gamle Ven, og kom med mig. Vi vil gaa og møde den begivenhedsrige Fremtid. Glade og frimodige vil vi hilse det nye Aar.

Dr. Frank Crane.

HAV RESPEKT FOR HANDLEFRIHEDEN.

Vi har Lov til at gøre, hvad vi vil. Med andre Ord, vi har vor Handlefrihed. Herren har aldrig taget den fra os, og jeg er af den Mening, at han aldrig vil gøre det, saa længe vi gør, som vi vil, paa en Maade, der ikke vil bryde ind i andres Rettigheder til at gøre, som de vil. Og dog skulde vi anvende Visdom i Anvendelsen af vor Handlefrihed. Vi er naturligt tilbøjelige til at gøre de Ting, som vi véd, hvorledes vi skal gøre, og som vi holder af at gøre. Vi kommer undertiden i Vane med at gøre Ting, som er helt imod vor Overbevisning. Vi véd, at vi skulde gøre bedre. Vi véd, at vi skulde gøre anderledes, end vi gør, og dog véd vi, at vi har vor Handlefrihed. Derfor formaner jeg oprigtigt mine Brødre og Søstre til at stræbe mere flittigt efter at gøre de Ting, som de véd, de skulde gøre, og dernæst stræbe efter at udføre disse rigtige Ting paa den bedst mulige Maade.

Patriark Hyrum G. Smith.

INDHOLD:

Tegnene paa Pagtens Folk.. 49
Den Danske Mission 51
Mindedage 52
Bekendtgørelse til Søndagsskolerne 53
Præstedømmet 54
Søndagsskolen 54
Lektier for Børneklasser ... 55
Redaktionelt..... 60

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN, Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN, Osterhaugsgaten 27, Oslo.
Trykt hos F. E. Bording.